

1. Ó! vér-áz-tat-ta szent fej, Te né-mán szenvedő,
tö-vis-sebzett, meg - vert, És csúfolt Krisztus - fő!

Mily szép és é - kes vol - tál, Most mi - lyen megve - tett;

Ím száll fe - léd a zsol - tár, A könnyes dicsé - ret.

2. Te nemes, tiszta orca, / Kit félt a föld s az ég, / Oly mélyen meggyalázva / Ó! mennyit szenvedtél! / A szemed tiszta tükrét, / Mely csodálatba ejt, / Hol leljük szelíd fényét, / Ó! kimondhatja meg?

3. Az orcád üdesége / És szépsége elszállt; / És várt a sírnak éje, / Az enyészet reád. / A halál keze sújtott, / És mindent elrabolt; / Nagy erőd szertefoszlott, / És tested immár holt.

4. A keresztfán szenvedtél, / Úr Jézus, miattam, / És amit elviseltél, / Azt mind én okoztam. / Mint bűnös, ime élek, / Bár halált érdelek, / És esdekelve kérlek, / Adj nékem kegyelmet.

5. Ó! ismerj meg, jó pásztor, / És fogjad pártomat, / Mert ime tőled várom / Én minden javamat. / Az ige édes mézét / Te adod lelkemnek / S a mennynek békességét / Te nyújtod szívemnek.

6. Im előtted megállok, / Ó! el ne űzz engem, / Én tőled el nem válok / A szenvedésedben: / Ha tested összeomlik, / Ha végső szavad száll, / Mi hozzád engem elvitt, / A hitem, tart karján.

7. A szívem örvend benned, / A bánat elhagyott, / Mert földi szenvedésed / Im üdvöz juttatott. / Mily boldog üdvösségben / Ragyog az életem, / Ha keresztednél csöndben / Kezedbe helyezem.

8. Én köszönöm szívemből, / Úr Jézus, hű barát, / Hogy értem szeretetből / Te szenvedtél halált. / Ó! add, hogy el ne hagyjam / A te nagy hűséged, / És benned megtaláljam / Az örök életet.

9. Ó! el ne távozz tőlem, / Ha meg kell majd hálnom; / A halálküzdőlemben / Légy vélem, Jézusom. / Ha szorongattatása / Lesz az én szívemnek, / Légy te vigasztalása / A megtört lelkemnek.

10. Én vigaszom és pajzsom / A halálban te légy, / És engedd orcád látnom / Amint halálra mégy. / Így tégedet szemlélek, / A szívem hön remél, / És hittel átölellek, / S ki így hal meg, az él!